

در ادامه رسالت مجتمع فرهنگی آموزشی رشد، مبنی بر تربیت نسلی سالم، خودباور، اندیشمند، مؤمن و... بر پایه "رشدهای همه جانبه" که پیش تر به رشدهای؛ عاطفی و اخلاقی، علمی پژوهشی حرفه ای و فناوریانه (کارآفرینی)، میهن دوستی، دینی مذهبی (معنوی) و زیستی- جسمانی بدنی، پرداختیم. اینک؛

رشد هنری و زیبایی شناسی؟!؛

پرورش و هدایت ذوق و استعداد های هنری در ابعاد مختلف (سینما، تئاتر، نقاشی و خوشنویسی و...) و درک زیباشناسانه آفرینش الهی و مصنوعات هنرمندانه بشری و بهره گیری از قدرت تخیل برای خلق آثار فرهنگی هنری و حفظ میراث فرهنگی و تمدنی در سطح ملی و جهانی.

و با نگاهی به **ساخت تعلیم و تربیت زیبایی شناسی و هنری** در اهداف دوره های تحصیلی تعلیم و تربیت رسمی عمومی (زیر نظام سند تحول بنیادین آموزش و پرورش)؛

دوره اول ابتدایی

۱- با مشاهده اشیاء اطراف، پدیده های طبیعی، فرهنگی و هنری ساده، دریافت حسی خود و لذت حاصل از آن را به زبان هنر ابراز کند.

۲- با تغییر سازنده در محیط و اشیاء اطراف، قدرت تخیل، تجسم و خالقیت خود را پرورش دهد.

دوره دوم ابتدایی

۱- با شناسایی و درک اهمیت عناصر زیبایی ساز در پیرامون خود، فضای زندگی خویش را بهبود بخشد.

۲- با خلق یک اثر هنری با استفاده از معیارهای زیبایی شناسی، قدرت تخیل، تجسم و ایده پردازی خود را تقویت کند.

۳- با شناخت اصول اولیه زیبایی شناسی، یک پدیده طبیعی یا اثر هنری را بررسی و چگونگی تأثیر آن را بر خود توصیف کند.

اهداف ساحت تربیت زیبایی شناسی و هنری

- درک معنای پدیده ها و هدف رویدادهای طبیعت/ هستی برای دستیابی به درک کلی از جهان هستی و جایگاه خویش در آن...
- رمزگشایی و رمزگردانی از پدیده های آشکار و پنهان طبیعت/ هستی و ابراز آن به زبان هنری که خلق هنر، نوعی رمزگذاری یا رمزگردانی و درک و دریافت هنر، نوعی رمزگشایی است. خلق معنا یا رمزگذاری، خاص هنرمند و کشف معنا یا رمزگشایی، مختص به افراد عادی و غیراهل فن است.
- پرورش حواس و قدرت تخیل برای بازخوانی فطرت الهی خویش و دریافت تجلیات حق در سراسر طبیعت/ هستی...
- درک زیبایی های جهان آفرینش به منزله مظاهر جمال و کمال الهی و ارتقای ذاتی زیباشناسانه خود...
- زیبا سازی محیط زندگی و پیراستن آن از انواع زشتی های معنوی، اخلاقی و زیست محیطی
- فراهم سازی زمینه های مناسب پرورش قوه تخیل جهت بهره گیری از قدرت آن در خلق آثار هنری با هدف حفظ و تعالی میراث هنری در سطح ملی و جهانی.

دو بُعد هنر

- یکی دلالت بر فرزاندگی، فرهیختگی و کمال
- و دیگری توانایی بیان افکار، احساسات، عواطف، تخیلات و تفکرات در قالب یکی از رشته های هنری چون نقاشی، موسیقی، طراحی، گرافیک، معماری، شعر، تئاتر، سینما و...

و آمیزه این دو بُعد، هنرمندی است که زیبایی های جهان را شناخته و آن را در کمال زیبایی یافته و پیوسته در کار آفرینش زیبایی ها و نمایاندن آن ها به دیگران است. و خدای را زیبا و دوستدار زیبایی و جهان را جلوه جمال او می شناسد! و بدین ترتیب کودکان با انجام فعالیت های هنری خود علاوه بر نکته های بالا، حس زیبایی شناسی، ظرفیت های فردی و رشد متعادل شخصیت (شناختی، عاطفی، اجتماعی و اخلاقی) خود را توسعه می بخشند. از این رو؛ حواس، تفکر، تخیل و هوش آنان تقویت شده و استعداد های درونی و خلاقیت شان شکوفا می شود. که همان **تربیت هنری (رویکرد برنامه درسی هنر)** است.

از این رو؛ کودکان! به هنگام فعالیت های هنری، طراحی، ساختن و... پیروزی و شکست را تجربه می کنند که زمینه بروز خلاقیت و احساسات آنان بوده و نیز پیشرفت تحصیلی و آموزشی بهتر و بیشتری را به دنبال دارد.

برخی ویژگی های **تربیت هنری** و در نتیجه، **هنرمندان زنی گرون!**

- کودک محوری، بدین معنا که تمرکز برنامه درسی هنر بر فعالیت خود کودک است، نه از پیش تعیین شده!

- استقلال کودک
- توجه به تفاوت‌های فردی و سطح رشد هریک از کودکان و تبیین شیوه برخورد برای برانگیختگی درونی آنان!
- رشد و پرورش خلاقیت و آفرینش‌گری، ادراک حسی عمیق نسبت به پدیده‌های هنری، پرورش حواس و به‌کارگیری آن‌ها!
- زیباشناسی؛ سرعت تیزبینی در فرایند رشد و افزایش حساسیت نسبت به زیبایی‌ها!
- ارتباط با طبیعت به عنوان منبع الهام! و مشاهده آن با استفاده از تمامی حواس در شناخت پدیده‌ها!
- آشنایی با تاریخ هنر و آشنایی با فرهنگ و هنر ایرانی که

کهرنی‌نموزارو غمخوار است دست بزنگ، بشدروان تندرست فروسی

- تولید محصول هنری ارزشمند به منظور ایجاد فرصت برای بروز خلاقیت در کودکان!
- آزادگذاشتن آنان در یافتن راه مناسب بیان هنری!
- اجتناب از دادن الگوها، نقش‌ها، رنگ‌ها و حرکت‌های از پیش تعیین شده به کودکان!
- نقد و تجزیه و تحلیل هنری با دریافت اظهار نظر و توضیح کودکان درباره اثر هنری‌شان!

اصول برنامه درسی هنر

- جایگاه مستقل هنر در برنامه درسی
- تنوع رشته‌های هنری
- تأکید بر تربیت زیبایی‌شناختی و هنری به‌منزله یک فرابرننامه درسی و روح حاکم بر کل برنامه‌های درسی با تأکید بر انعطاف‌پذیری تربیت زیبایی‌شناختی و هنری
- پرورش و تربیت ادراک زیبایی‌شناختی و هنری به‌منابۀ تربیت همگانی
- تأکید بر فراهم آوری زمینه گرایش و تخصص هنری در کودکان

بهوش! بچه‌ها با تخیلات و ایده‌های خود زندگی می‌کنند! انتظارات خود را بهینه کنیم!

- ما همواره باید به‌هنگام فعالیت‌های هنری کودکان و دانش‌آموزان آماده باشیم! تا با کارهای جدید، شگفت و عجیب آنان روبه‌رو شویم. چه، خلاقیت کودکان محدوده‌ای ندارد. ابتکار عمل، تغییرات دلخواه در برنامه و فرارفتن از برنامه‌های معمول، طبیعی است.
- رخصت فعالیت آزاد هنری را به دانش‌آموزان مان بدهیم البته با توجه به رویکرد و اهداف برنامه.
- مربیان ما در تربیت هنری، به کودکان کمک می‌کنند تا خود شیوه‌های حل مساله را بیابند! اما هرگز جواب را ارائه نمی‌دهند.
- آراستگی میزکار و کلاس و اتاق و نیز مدیریت زمان برای جمع‌آوری وسایل و نمایش کارهای‌شان، همه را به عهده کودکان بگذاریم تا بتوانیم زمان لازم برای کارها را تنظیم کنیم و شاید لازم باشد دوساعت هنر را پشت سرهم قرار دهیم.
- در شروع کلاس هنر از گفت و گو و بارش فکری بهره ببریم تا کودکان ایده‌های خود را مطرح کنند و با هم‌کلاسی‌ها به رایزنی و طراحی بپردازند. مباد همه چیز را توضیح دهیم که خلاقیت را از بین برده‌ایم.
- ارزش فعالیت منحصر به فرد هنری را به کودکان گوشزد کنیم تا با بهره‌گیری از تخیل و ذهن خود، از وابستگی به طرح‌های کلیشه‌ای، کپی، تکراری و... رها شوند تا خودکارآمدی و احساس ارزشمندی (عزت نفس)
- با استقبال از کارهای گروهی، تا پی بردن به نقش دیگران و یادگیری همکاری، هماهنگی و مشورت و اهمیت آن
- در انتهای کار هنری وقتی برای به‌نمایش گذاشتن کار کودکان اختصاص دهید تا دیده و شنیده شوند و باهم، گفت و گو و اظهار نظر کنند.
- خانواده‌های گرمی ضمن ایجاد فضایی محبت‌آمیز و گرم در خانه و کمک در تهیه ابزار، وسایل، لباس مناسب و رعایت بهداشت، ایمنی و... تجربه‌های مفید خود را در قالب خاطرات و قصه‌ها در اختیار فرزندان‌شان قرار داده تا زمینه شکوفایی خلاقیت آنان باشد. البته کارهای کودکان را باهمان دید کودکانه و متناسب با توانایی و ذوق آنان بنگرند! کمال و مطلق طلبی، سرزنش، توبیخ، مقایسه، رقابت، برچسب و تشویق بی‌مورد، شتاب و دریک کلمه؛ کنترل بیرونی هرگز! و نیز به هیچ وجه به‌جای بچه‌ها، کاری نکنند! که همگی تخریبگر روابطند. تا کودکان ضمن آشنایی با فرهنگ و ادبیات هنری و فاخر میهن خود و با انجام فعالیت‌های هنری خود، حس زیبایی‌شناسی، ظرفیت‌های فردی و رشد متعادل شخصیت (شناختی، عاطفی، اجتماعی و اخلاقی) خود را توسعه بخشند.